

Arrest

nr. 268 357 van 15 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. WORONOFF
Roodebeeklaan 44
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 oktober 2021 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. WORONOFF en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op (...) in Shkodër. U hebt een broer en twee zussen. U hebt acht jaar lager onderwijs gevolgd. In 1998 bent u traditioneel gehuwd met S. (...) Flamur en in 2003 of 2004 bent u wettelijk met hem gehuwd. Samen hebben jullie vier kinderen, een meerderjarige dochter S. (...) X (O.V. X), twee minderjarige dochters S. (...) X (O.V. X) en S. (...) X (O.V. X) en een minderjarige zoon S. (...) X (O.V. X). U werkte als poetsvrouw en bent moslima. Uw

beide ouders alsook uw man en uw twee zussen verblijven in Albanië. Uw broer verblijft in het Verenigd Koninkrijk.

Enkele dagen na uw huwelijk in 1998 wilde uw man Flamur een café openen in Shkodër. Hij raakte evenwel in een dispuut verwickeld met Idris L. (...), die beweerde eigenaar te zijn van de grond waarop het café stond en die niet toestond dat uw man er een café begon. Het dispuut liep uit de hand en uw man Flamur werd door Idris L. (...) in het been geschoten en door vrienden naar het ziekenhuis gebracht.

In 1999 vluchtten jullie naar het Verenigd Koninkrijk. Jullie gaven zich in het Verenigd Koninkrijk uit als Kosovaren en vroegen er internationale bescherming aan, zonder resultaat. Uw oudste dochter Eltjona werd er geboren in 2000. Nadat uw man Flamur naar aanleiding van een politietussenkomst werd gearresteerd en gerepatriëerd naar Albanië, besloot u in 2003 eveneens terug te keren samen met uw dochter.

Bij terugkomst in Albanië gingen jullie in Tirana wonen en verzeilde uw man in een depressie. Zijn vriend en diens broer werden doodgeschoten aan hun deur in het jaar 2000. Uw man durfde vervolgens de woning niet meer te verlaten. Ondertussen ondervonden jullie veel administratieve problemen doordat het niet lukte om uw dochter onder haar Albanese naam in te schrijven.

Eens de registratie van uw dochter in Albanië administratief in orde was, beslisten jullie Albanië opnieuw te verlaten en bent u samen met uw man en vier kinderen op 12 september 2019 vertrokken. Op 14 september 2019 zijn jullie in België toegekomen.

Toen uw schoonmoeder doodziek werd, besliste uw man eind maart 2021 terug te keren naar Albanië teneinde zijn moeder nog te kunnen bezoeken. Tijdens zijn verblijf in Albanië liep hij in Shkodër, op het moment dat hij er familieleden wilde bezoeken, Idris L. (...) en diens zoon tegen het lijf. Uw man werd daarop bedreigd door Idris L. (...) die hem zei dat hij uw man de vorige keer verwondde, maar dat hij hem de volgende keer zou vermoorden. Uw man nam daarop nog éénmaal contact op met u en raadde u aan internationale bescherming aan te vragen hetgeen u samen met uw meerderjarige dochter en uw andere drie minderjarige kinderen deed op 7 april 2021. Bij terugkeer vreest u voor uzelf en uw kinderen, maar vooral voor uw zoon. U vreest geen bescherming te krijgen terwijl u hoort dat er kinderen vermoord worden door bloedwraak en dat vrouwen verkracht worden. U vreest dat ze uw zoon iets zullen aandoen en ook uw dochters hebben er geen bescherming en kunnen ontvoerd worden. U wil hen een betere toekomst geven. Ook uw dochter Eltjona vreest dat ze haar vader willen treffen via de kinderen, doch vreest ze vooral voor haar broer.

Uw man leeft sindsdien ondergedoken in Albanië. U hebt geen contact met hem. In augustus 2021 kwam uw schoonmoeder naar België op bezoek. Ze werd opnieuw ziek en is overleden in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoort alsook dat van uw kinderen voor. Uw dochter Eltjona legt in het kader haar verzoek om internationale bescherming haar eigen paspoort, identiteitskaart en Belgisch attest van immatriculatie voor. U legde tevens een mapje met documenten betreffende uw werk als poetsvrouw voor en een mapje betreffende de schoolresultaten van uw kinderen in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U vreest bij terugkeer naar Albanië van de Albanese autoriteiten geen bescherming voor uzelf noch uw kinderen te krijgen tegen de bloedwraak waarin uw man verwickeld is en u wil dat uw kinderen een beter leven en toekomst hebben (notities van het persoonlijk onderhoud Lulzime S. (...), d.d. 10 september 2021, CGVS Lulzime, p. 10-11). Uw dochter Eltjona heeft een identieke vrees (notities van het persoonlijk onderhoud Eltjona S. (...), d.d. 10 september 2021, CGVS Eltjona, p. 7). Jullie zijn er echter niet in geslaagd om jullie vrees bij terugkeer aannemelijk te maken. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan de bloedwraak waarin uw gezin verkeert.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u Albanië verlaten hebt op 12 september 2019 (CGVS Lulzime, p.

8) en in België bent aangekomen op 14 september 2019 (verklaring DVZ Luzime S. (...) d.d. 27 april 2021, vraag 32). Ondanks dat u zich bewust was dat uw verblijf wettelijk niet meer in orde was na drie maanden (CGVS Luzime, p. 9) hebt u niets ondernomen om uw illegaal verblijf te regulariseren (CGVS, p. 9) en diende u pas op 7 april 2021 – in concreto anderhalf jaar na uw aankomst - in België een verzoek tot internationale bescherming in. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag evenwel redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Uw houding, en in het bijzonder dat u pas in België een verzoek om internationale bescherming indient nadat u anderhalf jaar in België hebt verbleven, kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw motief voor uw nalaten, dat u het niet wist (CGVS Luzime, p. 9), is allerm minst ernstig gezien u reeds in het verleden in het Verenigd Koninkrijk internationale bescherming hebt aangevraagd en dus van deze procedure op de hoogte bent (CGVS Luzime, p. 9). Nog frappanter is dat ook uw echtgenoot, die in 2019 samen met u Albanië was ontvlucht en in België aanwezig was, evenmin een verzoek heeft ingediend in België en op de koop toe vrijwillig in maart 2021 is teruggekeerd naar Albanië om niet alleen zijn zieke moeder - die overigens hoogst verwonderlijk enkele maanden later in staat bleek om alleen naar België te komen (CGVS Luzime, p. 3) - maar ook andere familieleden te bezoeken (CGVS Luzime, p. 10) waarbij hij zich bovendien frappant genoeg alleen op straat begaf (CGVS Luzime, p. 14). Dit terwijl jullie net Albanië ontvlucht waren omwille van de vrees die u koestert ten aanzien van Idris L. (...) (CGVS Luzime, p. 19) en uw bewering dat u man in de periode 2003 tot 2019 binnenshuis bleef uit angst (CGVS Luzime, p. 14-15). Voorgaande bevindingen ondermijnen bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het bijzonder.

Voorts bent u er evenmin in geslaagd aannemelijk te maken dat uw man daadwerkelijk in een eer- of bloedwraak zou zijn verwickeld. Zo is de wraak volgens u ontstaan in 1998 toen uw man Flamur en zijn vriend verwond werden door Idris L. (...) naar aanleiding van een dispuut over de grond waarop uw man een café wilde starten (CGVS Luzime, p. 11 & p. 12). Er mag dan ook verwacht worden dat u over deze gebeurtenis en alle feiten nadien uitvoerige informatie zou kunnen geven, gezien deze feiten geleid hebben tot uw verzoek om internationale bescherming in België. U echter gevraagd hoe het kon dat deze discussie over grond uit de hand gelopen is, verklaart u enkel dat dat zo gaat bij Albanen (CGVS Luzime, p. 12). Gevraagd hoe het concreet ging bij het conflict van uw man, verklaart u slechts dat het is geëscaleerd, dat van het één het ander kwam (CGVS Luzime, p. 12). U gevraagd naar de namen van de personen die bij uw man waren, gezien ook een vriend van hem verwond werd (CGVS Luzime, p. 13), of wie hem naar het ziekenhuis gebracht heeft, geeft u te kennen dit niet te weten (CGVS Luzime, p. 13). Vervolgens geeft u weliswaar aan dat de Albanese politie zeker bij uw echtgenoot is langs gegaan voor een verklaring, maar wat de politie achteraf gedaan heeft, is u dan weer vreemd (CGVS Luzime, p. 13). Frappant genoeg heeft u hierover niet enige informatie verkregen van uw man (CGVS Luzime, p. 13). Naar eigen zeggen waren jullie hierin niet geïnteresseerd (CGVS Luzime, p. 13). Echter, wanneer u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorhoudt dat u en uw familieleden in een bloedwraak verwickeld zijn die zijn oorsprong vindt in een uit de hand gelopen dispuut in 1998, kan van u redelijkerwijze verwacht worden dat u gedetailleerd kan vertellen hoe dit dispuut uitmondde in een schietpartij met gewonden, wie erbij betrokken was en wat de concrete gevolgen waren voor uw echtgenoot, de dader als uzelf. Dat u niet in staat blijkt deze basisinformatie te verschaffen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het dispuut en bijgevolg ook de daaruit voortkomende bloedwraak. Bovendien is het frappant dat u, die sinds 1998 in een bloedwraak bent verwickeld, hierover geen enkel bewijs kan neerleggen, noch van de opname en behandeling van uw man in het ziekenhuis noch van de politietussenkomst naar aanleiding van de schietpartij (CGVS Luzime, p. 13). Dat uw schoonmoeder de touwtjes in handen had, kan allerm minst uw nalaten vergoelijken, gezien u naast uw echtgenoot ook nog andere schoonfamilie heeft in Albanië die u de nodige documenten kon bezorgen (CGVS Luzime, p. 13).

Dat er aan de door u voorgehouden bloedwraak weinig geloof kan worden gehecht blijkt eveneens uit uw weinig overtuigende verklaringen over de persoon die u vreest alsook over het enige feit dat zou zijn gebeurd na het incident met uw echtgenoot. Zo kent u geen enkele familieleden van Idris L. (...) en wist u in 2003 toen u terugkeerde uit het Verenigd Koninkrijk zelfs niet of Idris L. (...) nog in Albanië verbleef of niet (CGVS Luzime, p. 14-15, 18). Noch u, noch uw echtgenoot hebben zich geïnformeerd naar de whereabouts en familieleden van Idris L. (...), terwijl u wel naar deze mensen verwijst wanneer u gevraagd wordt wie er u zal vermoorden (CGVS Luzime, p. 17). Nochtans kan van u verwacht worden dat u kan aangeven welke actoren van vervolging u vreest. Vervolgens geeft u aan dat uw man nadat hij terugkeerde uit het Verenigd Koninkrijk in angst binnenshuis leefde en in een depressie belandde

(CGVS Lulzime, p. 14). Gevraagd waarom uw man in angst binnen leefde, verklaart u dat zijn vriend en diens broer in het jaar 2000 vermoord werden (CGVS, p. 14). Het is bijgevolg hoogst frappant dat u niet weet wanneer in het jaar 2000 die vriend exact vermoord werd (CGVS Lulzime, p. 16), door wie hij vermoord werd, waarom hij vermoord werd, of er een verband is met het conflict van uw man in 1998 (CGVS Lulzime, p. 16) en of er een politieel onderzoek naar de moord gevoerd werd (CGVS Lulzime, p. 17) U heeft zich zelf die vragen ook nooit gesteld en aldus zich verder niet geïnformeerd (CGVS Lulzime, p. 16-17). Ook uw man heeft zich nooit geïnformeerd bij de familie van de vermoorde vriend (CGVS Lulzime, p. 17). Dit is weinig ernstig. Indien u en uw man daadwerkelijk in angst zouden leven voor de genaamde Idris L. (...) en u deze angst koppelt aan een moord, kan van u redelijkerwijze verwacht worden dat u zich hierover zoveel mogelijk heeft geïnformeerd.

Voorts blijkt ook dat uw man geen enkele poging ondernomen heeft om het conflict met Idris L. (...) en de bloedwraak waarin hij verzeild was geraakt, op te lossen (CGVS Lulzime, p. 15). Noch een bemiddelingscommissie (CGVS Lulzime, p. 19), noch de politie (CGVS Lulzime, p. 15 & p. 18) werden hierin betrokken. U verklaart hierover dat er geen politie is in Albanië (CGVS Lulzime, p. 15) maar gevraagd of u iets heeft meegemaakt waarop u dergelijke bewering baseert, geeft u aan van niet en verwijst u naar corruptie. Gevraagd waarop u zich baseert in uw bewering dat er veel corruptie is, verwijst u echter naar de administratieve moeilijkheden die u ondervond om uw in Londen geboren kind in Albanië in te schrijven (CGVS Lulzime, p. 15). Er vervolgens op gewezen dat dit geen betrekking heeft op eventuele corruptie bij de politie en u opnieuw gevraagd wordt waarop u zich baseert om te stellen dat de politie corrupt is, geeft u aan dat u niet weet wat te zeggen (CGVS Lulzime, p. 15). Bijgevolg kunnen uw verantwoordingen waarom u en uw man – die in doodsangst binnen leefde – niet naar de politie gestapt zijn geenszins overtuigen.

Tot slot is het merkwaardig dat er zich in de periode 2003 tot 2021 hoegenaamd geen enkel incident heeft voorgedaan met de genaamde Idris L. (...) (CGVS Lulzime, p. 19), uw echtgenoot plots bij terugkeer naar Albanië in 2021 wordt bedreigd door deze persoon, maar u geen enkel begin van informatie kan aanreiken over een stand van zaken betreffende die bedreiging (CGVS Lulzime, p. 5). Uw bewering dat u geen contact meer heeft met uw echtgenoot nadat hij u zelf contacteerde om mee te delen dat hij opnieuw bedreigd werd, kan allerm minst worden gevolgd (CGVS Lulzime, p. 4-5). Behalve dat zijn zus u vertelt dat het goed gaat met hem, heeft u geen nieuws, wat niet aannemelijk is. Zo heeft u dus nog contact met zijn zus, maar heeft u ook contact met uw vader, moeder en zussen en was zijn moeder enkele dagen op bezoek bij u in België. Verwacht mag worden dat u, indien er al zou geloof kunnen worden gehecht dat u geen telefoonnummer meer heeft van hem, meer informatie zou proberen te verkrijgen via omwegen en derden. Daarnaast zijn jullie ook bevriend op Facebook met elkaar, waardoor kan worden verwacht dat u hem ook via sociale media probeert te contacteren, indien de eerder benadrukte wijzen niet zouden werken. U weet zelfs niet of hij actief is op zijn Facebookaccount waardoor u aangeeft deze weg zelfs niet overwogen te hebben, in uw zoektocht naar meer nieuws en een stand van zaken betreffende het vervolgingsprobleem van u en gezinsleden. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook ten stelligste uw geloofwaardigheid geen contact meer te hebben met uw echtgenoot, wat ook de recentste bedreiging onaannemelijk maakt.

U bent er aldus niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u of uw gezinsleden in een bloedwraak verwickeld zitten met de heer Idris L. (...), waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht aan uw vrees voor uw kinderen, omwille van die bloedwraak vermoord te worden of wraak te nemen (CGVS Lulzime, p. 17-18).

Betreffende uw bewering dat u Albanië verlaten hebt omdat u een beter leven en een betere toekomst wil voor uw kinderen omdat er in Albanië geen rechten zijn voor vrouwen en kinderen (CGVS Lulzime, p. 10) dient te worden opgemerkt dat u nalaat deze vrees te concretiseren. U verwijst louter naar het feit dat u niet verder heeft gestudeerd en vroeg uitgehuwelijkt werd, waar momenteel ook uw ouders zelf spijt van hebben (CGVS Lulzime, p. 19). Dat u niet verder heeft gestudeerd en te vroeg werd uitgehuwelijkt is vanzelfsprekend jammer, doch kan uit deze feiten allerm minst een actuele gegronde vrees voor vervolging of een actueel reëel risico op ernstige schade worden geput. Bovendien hebt u zelf aangegeven dat uw vader u reeds enkele dagen na uw huwelijk voorstelde om te scheiden doch dat u zelf bij uw man wilde blijven (CGVS Lulzime, p. 12). Uw dochter Eltjona haalt eveneens aan dat een vrouw geen rechten heeft in Albanië (CGVS Eltjona, p. 9). Wanneer haar gevraagd wordt zich nader te verklaren, kan ze evenwel slechts verwijzen naar de algemene situatie (CGVS Eltjona, p. 9). Een dergelijke verwijzing van algemene aard is echter op zich niet voldoende om aan te tonen dat ze nood zou hebben aan internationale bescherming. Ze dient immers haar vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen en blijft desbetreffend in gebreke.

Betreffende uw verklaring dat uw dochter haar middelbare school niet kon volbrengen omdat schoolboeken duur waren dient te worden opgemerkt dat dit motief van louter socio-economische aard is en bijgevolg niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet

in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u of uw gezin een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo blijkt immers dat u werkte in Albanië (CGVS Lulzime, p. 4), u geld kon lenen bij uw broer om uw reis naar België te bekostigen (CGVS Lulzime, p. 20) en u uw eigen huis bezit in Albanië (CGVS Lulzime, p. 4). Bijgevolg kan niet weerhouden worden dat uw gezin bij terugkeer naar Albanië omwille van socioeconomische redenen in een situatie zou terechtkomen die gelijkgesteld kan worden aan het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Overigens geeft uw dochter Eltjona aan dat de reden dat ze geen middelbaar onderwijs kon volgen, zijn oorsprong vond in de administratieve moeilijkheden die jullie ondervonden om haar onder de Albanese nationaliteit geregistreerd te krijgen (CGVS Eltjona, p. 10).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De identiteitsdocumenten van u en uw kinderen alsook die van Eltjona tonen enkel jullie identiteit en herkomst aan, die niet wordt betwist. De documenten betreffende uw werk als poetsvrouw en het mapje betreffende de schoolresultaten van uw kinderen in België zeggen evenmin iets over jullie vrees bij terugkeer naar Albanië. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

Tot slot moet nog opgemerkt worden dat ook het verzoek om internationale bescherming van uw meerderjarige dochter S. (...) Eltjona (O.V. 9.223.345) kennelijk ongegrond wordt verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in haar “**VERZOEKSCHRIFT TOT NIETIGVERKLARING**” in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

“- Artikel 57/6/1 § 1 van de Vreemdelingenwet;

- Artikel 3 van het EVRM;

- Artikels 1 tot 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivering van de administratieve aktes;

- het beginsel van de goede administratie zowel als de onjuiste beoordeling.”

Verzoekster herhaalt op algemene wijze de aangevoerde feiten en vrees en betoogt:

“Als het veilig is voor de vreemdelingen die in Albanië op vakantie gaan, is het dagelijks leven in concreto totaal verschillend.

Mag zij op de steun rekenen van de politie in het kader van een bloedwraak ?

Op papier wel, maar in werkelijkheid niet.

Zelfs indien het Commissariaat-Generaal over informaties beschikt betreffende de evolutie en de intentieverklaringen betreffende de verhoging van de doeltreffendheid of het professionaliseren van de politionele en gerechtelijke autoriteiten erkent hij dat hervormingen nog steeds nodig zijn.

In casu verwijt het CGVS aan verzoekster haar laattijdig verzoek tot internationale bescherming en hun terugkeer naar Albanië tijdens hun vrees voor bloedvete en geen beroep te hebben gedaan op de vermelde organisaties.

Tot op heden is de situatie zorgwekkend.

Verzoekster is ervan overtuigd dat ze de bloedwraak en de stresserende situatie die hieruit voortvloeit het leven in Albanië voor haar, en haar kinderen onmogelijk maakt.”

Verzoekster stelt dat haar echtgenoot ondergedoken leeft in Albanië en stelt dat zij dus weldegelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert, een reëel risico op ernstige schade loopt en gevaar loopt in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Verzoekster citeert uit en verwijst naar een aantal arresten van de Raad die dateren van 2008, 2011 en 2014 en leidt hieruit af dat er in Albanië geen bescherming voorhanden is tegen bloedwraak.

Daarnaast stelt verzoekster nog:

“Tenslotte dient de hele familie voorzichtig te blijven in de context van de corona-crisis die ook moeilijk te beheren is in Albanië.”

“Gelet op al deze vrees dient zij erkend te worden als vluchteling, of tenminste dient zij van de subsidiaire bescherming te kunnen genieten.”

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“- De beslissing van het CGVS nietig te verklaren en haar het statuut van vluchteling te erkennen;

- In ondergeschikte orde, het dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor een nieuw onderzoek van de asielaanvraag.”

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Waar verzoekster de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoekster duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept zij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.5. Verzoekster betwist de inhoud van de bestreden beslissing evenmin waar met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.6. Verzoekster herhaalt in het voorliggende verzoekschrift dat zij haar land van herkomst zou hebben verlaten en niet zou kunnen terugkeren naar dit land omwille van de bloedwraak waarin haar man verwickeld zou zijn.

In de bestreden beslissing wordt echter op duidelijke, uitgebreide, gedetailleerde, concrete, pertinente en terechte wijze gemotiveerd dat en waarom aan de door verzoekster aangehaalde bloedwraak niet het minste geloof kan worden gehecht. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u Albanië verlaten hebt op 12 september 2019 (CGVS Lulzime, p. 8) en in België bent aangekomen op 14 september 2019 (verklaring DVZ Lulzime S. (...) d.d. 27 april 2021, vraag 32). Ondanks dat u zich bewust was dat uw verblijf wettelijk niet meer in orde was na drie maanden (CGVS Lulzime, p. 9) hebt u niets ondernomen om uw illegaal verblijf te regulariseren (CGVS, p. 9) en diende u pas op 7 april 2021 – in concreto anderhalf jaar na uw aankomst - in België een verzoek tot internationale bescherming in. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag evenwel redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Uw houding, en in het bijzonder dat u pas in België een verzoek om internationale bescherming indient nadat u anderhalf jaar in België hebt verbleven, kan dan ook niet in overeenstemming gebracht worden met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw motief voor uw nalaten, dat u het niet wist (CGVS Lulzime, p. 9), is allerm minst ernstig gezien u reeds in het verleden in het Verenigd Koninkrijk internationale bescherming hebt aangevraagd en dus van deze procedure op de hoogte bent (CGVS Lulzime, p. 9). Nog frappanter is dat ook uw echtgenoot, die in 2019 samen met u Albanië was ontvlucht en in België aanwezig was, evenmin een verzoek heeft ingediend in België en op de koop toe vrijwillig in maart 2021 is teruggekeerd naar Albanië om niet alleen zijn zieke moeder - die overigens hoogst verwonderlijk enkele maanden later in staat bleek om alleen naar België te komen (CGVS Lulzime, p. 3) - maar ook andere familieleden te bezoeken (CGVS Lulzime, p. 10) waarbij hij zich bovendien frappant genoeg alleen op straat begaf (CGVS Lulzime, p. 14). Dit terwijl jullie net Albanië ontvlucht waren omwille van de vrees die u koestert ten aanzien van Idris L. (...) (CGVS Lulzime, p. 19) en uw bewering dat u man in de periode 2003 tot 2019 binnenshuis bleef uit angst (CGVS Lulzime, p. 14-15). Voorgaande bevindingen ondermijnen bijgevolg ernstig uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het bijzonder.

Voorts bent u er evenmin in geslaagd aannemelijk te maken dat uw man daadwerkelijk in een eer- of bloedwraak zou zijn verwickeld. Zo is de wraak volgens u ontstaan in 1998 toen uw man Flamur en zijn vriend verwond werden door Idris L. (...) naar aanleiding van een dispuut over de grond waarop uw man een café wilde starten (CGVS Lulzime, p. 11 & p. 12). Er mag dan ook verwacht worden dat u over deze gebeurtenis en alle feiten nadien uitvoerige informatie zou kunnen geven, gezien deze feiten geleid hebben tot uw verzoek om internationale bescherming in België. U echter gevraagd hoe het kon dat deze discussie over grond uit de hand gelopen is, verklaart u enkel dat dat zo gaat bij Albanen (CGVS Lulzime, p. 12). Gevraagd hoe het concreet ging bij het conflict van uw man, verklaart u slechts dat het is geëscaleerd, dat van het één het ander kwam (CGVS Lulzime, p. 12). U gevraagd naar de namen van de personen die bij uw man waren, gezien ook een vriend van hem verwond werd (CGVS Lulzime, p. 13), of wie hem naar het ziekenhuis gebracht heeft, geeft u te kennen dit niet te weten (CGVS Lulzime, p. 13). Vervolgens geeft u weliswaar aan dat de Albanese politie zeker bij uw echtgenoot is langs gegaan voor een verklaring, maar wat de politie achteraf gedaan heeft, is u dan weer vreemd (CGVS Lulzime, p. 13). Frappant genoeg heeft u hierover niet enige informatie verkregen van uw man (CGVS Lulzime, p. 13). Naar eigen zeggen waren jullie hierin niet geïnteresseerd (CGVS Lulzime, p. 13). Echter, wanneer u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorhoudt dat u en uw familieleden in een bloedwraak verwickeld zijn die zijn oorsprong vindt in een uit de hand gelopen dispuut in 1998, kan van u redelijkerwijze verwacht worden dat u gedetailleerd kan vertellen hoe dit dispuut uitmondde in een schietpartij met gewonden, wie erbij betrokken was en wat de concrete gevolgen waren voor uw echtgenoot, de dader als uzelf. Dat u niet in staat blijkt deze basisinformatie te verschaffen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het dispuut en bijgevolg ook de daaruit voortkomende bloedwraak. Bovendien is het frappant dat u, die sinds 1998 in een bloedwraak bent verwickeld, hierover geen enkel bewijs kan neerleggen, noch van de opname en behandeling van uw man in het ziekenhuis noch van de politietussenkomst naar aanleiding van de schietpartij (CGVS Lulzime, p. 13). Dat uw schoonmoeder de touwtjes in handen had, kan allerm minst uw

nalaten vergoelijken, gezien u naast uw echtgenoot ook nog andere schoonfamilie heeft in Albanië die u de nodige documenten kon bezorgen (CGVS Lulzime, p. 13).

Dat er aan de door u voorgehouden bloedwraak weinig geloof kan worden gehecht blijkt eveneens uit uw weinig overtuigende verklaringen over de persoon die u vreest alsook over het enige feit dat zou zijn gebeurd na het incident met uw echtgenoot. Zo kent u geen enkele familieleden van Idris L. (...) en wist u in 2003 toen u terugkeerde uit het Verenigd Koninkrijk zelfs niet of Idris L. (...) nog in Albanië verbleef of niet (CGVS Lulzime, p. 14-15, 18). Noch u, noch uw echtgenoot hebben zich geïnformeerd naar de whereabouts en familieleden van Idris L. (...), terwijl u wel naar deze mensen verwijst wanneer u gevraagd wordt wie er u zal vermoorden (CGVS Lulzime, p. 17). Nochtans kan van u verwacht worden dat u kan aangeven welke actoren van vervolging u vreest. Vervolgens geeft u aan dat uw man nadat hij terugkeerde uit het Verenigd Koninkrijk in angst binnenshuis leefde en in een depressie belandde (CGVS Lulzime, p. 14). Gevraagd waarom uw man in angst binnen leefde, verklaart u dat zijn vriend en diens broer in het jaar 2000 vermoord werden (CGVS, p. 14). Het is bijgevolg hoogst frappant dat u niet weet wanneer in het jaar 2000 die vriend exact vermoord werd (CGVS Lulzime, p. 16), door wie hij vermoord werd, waarom hij vermoord werd, of er een verband is met het conflict van uw man in 1998 (CGVS Lulzime, p. 16) en of er een politioneel onderzoek naar de moord gevoerd werd (CGVS Lulzime, p. 17) U heeft zich zelf die vragen ook nooit gesteld en aldus zich verder niet geïnformeerd (CGVS Lulzime, p. 16-17). Ook uw man heeft zich nooit geïnformeerd bij de familie van de vermoorde vriend (CGVS Lulzime, p. 17). Dit is weinig ernstig. Indien u en uw man daadwerkelijk in angst zouden leven voor de genaamde Idris L. (...) en u deze angst koppelt aan een moord, kan van u redelijkerwijze verwacht worden dat u zich hierover zoveel mogelijk heeft geïnformeerd.

Voorts blijkt ook dat uw man geen enkele poging ondernomen heeft om het conflict met Idris L. (...) en de bloedwraak waarin hij verzeild was geraakt, op te lossen (CGVS Lulzime, p. 15). Noch een bemiddelingscommissie (CGVS Lulzime, p. 19), noch de politie (CGVS Lulzime, p. 15 & p. 18) werden hierin betrokken. U verklaart hierover dat er geen politie is in Albanië (CGVS Lulzime, p. 15) maar gevraagd of u iets heeft meegemaakt waarop u dergelijke bewering baseert, geeft u aan van niet en verwijst u naar corruptie. Gevraagd waarop u zich baseert in uw bewering dat er veel corruptie is, verwijst u echter naar de administratieve moeilijkheden die u ondervond om uw in Londen geboren kind in Albanië in te schrijven (CGVS Lulzime, p. 15). Er vervolgens op gewezen dat dit geen betrekking heeft op eventuele corruptie bij de politie en u opnieuw gevraagd wordt waarop u zich baseert om te stellen dat de politie corrupt is, geeft u aan dat u niet weet wat te zeggen (CGVS Lulzime, p. 15). Bijgevolg kunnen uw verantwoordingen waarom u en uw man – die in doodsangst binnen leefde – niet naar de politie gestapt zijn geenszins overtuigen.

Tot slot is het merkwaardig dat er zich in de periode 2003 tot 2021 hoegenaamd geen enkel incident heeft voorgedaan met de genaamde Idris L. (...) (CGVS Lulzime, p. 19), uw echtgenoot plots bij terugkeer naar Albanië in 2021 wordt bedreigd door deze persoon, maar u geen enkel begin van informatie kan aanreiken over een stand van zaken betreffende die bedreiging (CGVS Lulzime, p. 5). Uw bewering dat u geen contact meer heeft met uw echtgenoot nadat hij u zelf contacteerde om mee te delen dat hij opnieuw bedreigd werd, kan allermist worden gevolgd (CGVS Lulzime, p. 4-5). Behalve dat zijn zus u vertelt dat het goed gaat met hem, heeft u geen nieuws, wat niet aannemelijk is. Zo heeft u dus nog contact met zijn zus, maar heeft u ook contact met uw vader, moeder en zussen en was zijn moeder enkele dagen op bezoek bij u in België. Verwacht mag worden dat u, indien er al zou geloof kunnen worden gehecht dat u geen telefoonnummer meer heeft van hem, meer informatie zou proberen te verkrijgen via omwegen en derden. Daarnaast zijn jullie ook bevriend op Facebook met elkaar, waardoor kan worden verwacht dat u hem ook via sociale media probeert te contacteren, indien de eerder benadrukte wijzen niet zouden werken. U weet zelfs niet of hij actief is op zijn Facebookaccount waardoor u aangeeft deze weg zelfs niet overwogen te hebben, in uw zoektocht naar meer nieuws en een stand van zaken betreffende het vervolgingsprobleem van u en gezinsleden. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook ten stelligste uw geloofwaardigheid geen contact meer te hebben met uw echtgenoot, wat ook de recentste bedreiging onaannemelijk maakt.

U bent er aldus niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u of uw gezinsleden in een bloedwraak verwickeld zitten met de heer Idris L. (...), waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht aan uw vrees voor uw kinderen, omwille van die bloedwraak vermoord te worden of wraak te nemen (CGVS Lulzime, p. 17-18)."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze veelheid aan motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Zij vergenoegt zich er immers toe de door haar aangevoerde feiten en vrees op een bijzonder algemene wijze te herhalen en andermaal boudweg en op algemene, ongefundeerde, niet-gestaafde en niet nader onderbouwde wijze te poneren dat er in Albanië omwille van corruptie geen (voldoende) bescherming voorhanden zou zijn. Hiermee doet verzoekster op generlei wijze afbreuk aan de voormelde motivering. Derhalve blijft deze motivering

onverminderd overeind. Gelet op het voorgaande, kan niet het minste geloof worden gehecht aan de door verzoekster ten berde gebrachte bloedwraak.

Verzoekster kan met haar verwijzing naar een aantal arresten die de Raad in het verleden velde, dit in de periode van 2008 tot 2014, hoegenaamd geen afbreuk doen aan het voorgaande. Nog daargelaten dat gelet op de hoger gedane vaststellingen niet het minste geloof kan worden gehecht aan de *in casu* aangevoerde bloedwraak zodat verzoekster hoegenaamd niet aantoot of aannemelijk maakt zich in een vergelijkbare situatie te bevinden als de betrokkenen, alsmede dat deze arresten dateren van meer dan zeven jaren geleden zodat zij heden bezwaarlijk als actueel kunnen worden beschouwd, dient immers te worden opgemerkt dat de precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Verzoekster komt verder niet terug op de elementen die het voorwerp uitmaken van de volgende motieven:

“Betreffende uw bewering dat u Albanië verlaten hebt omdat u een beter leven en een betere toekomst wil voor uw kinderen omdat er in Albanië geen rechten zijn voor vrouwen en kinderen (CGVS Luzime, p. 10) dient te worden opgemerkt dat u nalaat deze vrees te concretiseren. U verwijst louter naar het feit dat u niet verder heeft gestudeerd en vroeg uitgehuwelijkt werd, waar momenteel ook uw ouders zelf spijt van hebben (CGVS Luzime, p. 19). Dat u niet verder heeft gestudeerd en te vroeg werd uitgehuwelijkt is vanzelfsprekend jammer, doch kan uit deze feiten allerm minst een actuele gegronde vrees voor vervolging of een actueel reëel risico op ernstige schade worden geput. Bovendien hebt u zelf aangegeven dat uw vader u reeds enkele dagen na uw huwelijk voorstelde om te scheiden doch dat u zelf bij uw man wilde blijven (CGVS Luzime, p. 12). Uw dochter Eltjona haalt eveneens aan dat een vrouw geen rechten heeft in Albanië (CGVS Eltjona, p. 9). Wanneer haar gevraagd wordt zich nader te verklaren, kan ze evenwel slechts verwijzen naar de algemene situatie (CGVS Eltjona, p. 9). Een dergelijke verwijzing van algemene aard is echter op zich niet voldoende om aan te tonen dat ze nood zou hebben aan internationale bescherming. Ze dient immers haar vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen en blijft desbetreffend in gebreke.

Betreffende uw verklaring dat uw dochter haar middelbare school niet kon volbrengen omdat schoolboeken duur waren dient te worden opgemerkt dat dit motief van louter socio-economische aard is en bijgevolg niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u of uw gezin een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo blijkt immers dat u werkte in Albanië (CGVS Luzime, p. 4), u geld kon lenen bij uw broer om uw reis naar België te bekostigen (CGVS Luzime, p. 20) en u uw eigen huis bezit in Albanië (CGVS Luzime, p. 4). Bijgevolg kan niet weerhouden worden dat uw gezin bij terugkeer naar Albanië omwille van socioeconomische redenen in een situatie zou terechtkomen die gelijkgesteld kan worden aan het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Overigens geeft uw dochter Eltjona aan dat de reden dat ze geen middelbaar onderwijs kon volgen, zijn oorsprong vond in de administratieve moeilijkheden die jullie ondervonden om haar onder de Albanese nationaliteit geregistreerd te krijgen (CGVS Eltjona, p. 10).”

Zij laat deze motieven geheel ongemoeid en onderneemt niet de minste poging teneinde deze te betwisten of te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze in het geheel niet aanvecht of betwist, onverminderd gelden.

In zoverre verzoekster daarnaast op algemene wijze aangeeft dat de hele familie voorzichtig zou dienen te blijven *“in de context van de corona-crisis die ook moeilijk te beheren is in Albanië”*, dient voorts te worden opgemerkt dat verzoekster met het uiten van dergelijke algemene, niet-gestaafde, niet-

geconcretiseerde en niet-onderbouwde bewering bezwaarlijk kan volstaan om aan te tonen dat zij in aanmerking zou (kunnen) komen voor de toekenning van internationale bescherming.

Vooreerst staft verzoekster haar bewering omtrent de corona-crisis die moeilijk te beheren zou zijn in Albanië op generlei wijze. Verder maakt zij in het geheel niet *in concreto* aannemelijk dat, waar, wanneer of onder welke omstandigheden zij, zo zij de nodige voorzorgsmaatregelen in acht zou nemen, aan dit virus zou riskeren te worden blootgesteld. Dient hoe dan ook te worden opgemerkt dat dit virus over de hele wereld (en dus ook in België) rondwaart. Aldus kan niet worden ingezien waarom verzoekster meent dat zij in dit kader in een ander land dan haar land van herkomst veiliger zou zijn en bescherming zou kunnen of moeten genieten tegen Covid-19.

Voorts dient te dezen te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. Covid-19 dient als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”* Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet kan er aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864). Met betrekking tot het door verzoekster aangehaalde risico, zijn deze voorwaarden niet vervuld.

De door verzoekster neergelegde en in het dossier opgenomen documenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoekster toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

“Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

3.10. Verzoekster toont voor het overige niet aan op welke wijze *“het beginsel van de goede administratie”* in casu en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op de hoger gedane vaststellingen geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT